

ani ústní smlouva pro společnost nezávaznou již proto, že se stala jen ústně, nýbrž též princip jako při písemných prohlášeních vůle, platí i pro ústně uzavřené obchody (Pollitzer: Obchodní právo, str. 275). Ze zjištění plyne, že smlouvu se zástupcem žalující firmy projednal ve všech podstatných i podrobných částech ředitel K., jenž i závěrečný list podepsal, že smlouva byla přečtena též přítomnému druhému členu správní rady Vladimíru J-ovi, jenž sice podpis odepřel, ale nikoliv z toho důvodu, že poukazoval na rozhodnutí svého otce, nýbrž proto, že toho není třeba, jelikož podpis ředitele K-a postačí a že sám se smlouvou souhlasil. Schválení smlouvy, uzavřené zástupcem, si žalobkyně sice podle podmínek závěrečného listu vyhradila, ale obchod podle zjištění obratem potvrdila, nemohla tedy žalovaná již obchod jednostranně stornovati, jest jím vázána a proto povinna k zaplacení kupní ceny, jak byla zažalována.

### Čís. 7326.

**Do usnesení rekursního soudu, jímž byl odmítnut návrh na určení hranic, jest dovolací rekurs nepřipustným.**

(Rozh. ze dne 15. září 1927, R II 300/27.)

Rekursní soud odmítl návrh na určení hranic. Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs do odmítacího usnesení.

### Důvody:

Jde o řízení o obnovu a opravu hranic ve smyslu ustanovení § 850 a násl. obč. zák. Podle § 4 cís. nař. ze dne 22. července 1915, čís. 208 ř. zák. (dílčí novela II.) není v řízení tom přípustna stížnost proti rozhodnutím soudu druhé stolice.

### Čís. 7327.

**Krevní zkouška může po případě mítí výsledek pro spor o zjištění nemanželského otcovství i tehdy, nemohl-li znalec podle vývoje dítěte vyloučiti, že pochází ze sporné soulože.**

(Rozh. ze dne 15. září 1927, Rv II 149/27.)

Žalobě nemanželského dítěte proti žalovanému o zjištění otcovství a placení výživného bylo oběma nižšími soudy vyhověno. Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc soudu první stolice, by o ní znovu jednal a rozhodl.

### Důvody:

Dovolání, jež uplatňuje dovolací důvody podle čís. 2, 3 a 4 § 503 c. ř. s., nelze upřítí oprávnění, pokud s hlediska prvního dovolacího

důvodu vytýká vadnost řízení odvolacího proto, že nebyl proveden důkaz krevní zkouškou. První soud zamítl návrh ten jako nezávažný, druhý soud výtce kusosti řízení nevyhověl s odůvodněním, že by zkouška krve nemohla mít význam vzhledem k výpovědi Dra R-a. Tomuto názoru nelze však přisvědčiti. Podle vědy lékařské musí dítě náležeti typem krve buď typu otcovu nebo matčinu, nemůže však vykazovati krevní typ jiný. Zjistí-li se tedy krevní zkouškou, že dítě nenáleží krevním typům ani matky, ani udánlivého otce, nemůže býti označen za otce ten, jehož krevnímu typu dítě nenáleží. Proto krevní zkouška může po případě mít výsledek pro spor i tehdy, nemohl-li znalec podle vývoje dítěte vyloučiti, že pochází ze sporné soulože. Nižší soudy proto pochybily, považovaly-li důkaz zkouškou krve, oběma stranami souhlasně nabízený a tudíž pravděpodobně proveditelný, za bezvýznamný. Neprovedením jeho zůstalo však řízení neúplným a bylo proto důvodnému dovolání vyhověti a uznati jak se stalo.

## Čís. 7328.

**Měla-li vzhledem k okolnostem služebnost bytu povahu věcného práva, třebas se strany, zřizující ji smlouvou, o tom výslovně nedohodly, jest nabyvatel služebnosti, jenž nemá listinu způsobilou ke knihovnímu vkladu, oprávněn domáhati se určení věcného práva služebnosti žalobou konfesorní (§ 523 obč. zák.) a žádati na základě příznivého rozsudku o této žalobě za vklad služebnosti do pozemkové knihy.**

(Rozh. ze dne 15. září 1927, Rv II 177/27.)

Žalobkyně domáhala se na žalovaných, by bylo zjištěno, že žalobkyni přísluší v domě žalovaných doživotní právo bezplatného bytu a že žalovaní jsou povinni svoliti k tomu, by toto právo bytu bylo na základě pravoplatného rozsudku vloženo do pozemkové knihy. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

## důvodů:

Dovolání, opřené pouze o důvod čís. 4 § 503 c. ř. s., není v žádném směru oprávněno. Dovolatelé se snaží v první řadě dovoditi, že žalobní návrh na určení, že žalobkyni přísluší proti žalovaným právo bytu, bylo zamítnouti, poněvadž prý tu není předpokladů § 228 c. ř. s. Při tom však neberou zřetele na další návrh žalobní, jímž se žalobkyně domáhá výroku, že jsou žalovaní povinni svoliti ke knihovnímu vkladu tohoto práva. Žalobkyně spojila tak návrh určovací s návrhem na plnění a, poněvadž výrok o návrhu onom má předurčující význam pro výrok o návrhu tomto, jde tu ve skutečnosti o žalobu na plnění. Tím pozbývají půdy veškeré vývody dovolatelů věnované otázce nedostatku předpokladů pro žalobu určovací. Pokud dovolatelé hájí názor, že žalobu o zajištění práva bytu bylo zamítnouti proto, že se žalobkyně zajištění vý-